

KOUZELNÍK WAYNE

REPLIKA PROTOTYPU À LA RESTOMOD: IMPERIAL CONVERTIBLE 1955 HEMI

Rok 1955 přinesl osamostatnění Imperialu, který začal tvořit oddělenou divizi. Ale na samém začátku téhle výkladní skříně koncernu Chrysler cosi chybělo: prestižní convertible, jakým se mohli pochlubit jeho luxusní konkurenti od GM a Fordu. Wayne Davis, majitel pozoruhodné kolekce klasiků, se rozhodl, že to tak nenechá...

Nesplněné přání trápilo tehdy, před nějakými šesti desítkami let, také šéfa představenstva Chrysleru, Kaufmana Thumu Kellera. V jeho pozici však nebylo nic těžkého učinit bezesným nocím přítrž – dal prostě příkaz, a středisko individuální stavby promptně zhotovilo jedinečný kousek, vykázaný jako stylistická studie. Keller tak mohl u svých kolegů budit sžíravou závist, protože jezdil něčím, co vlastně nikdo nenabízel – otevřeným Imperialem úvodního ročníku. Vzácný exemplář se dochoval dodnes v renovovaném stavu.

A přichází na scénu další muž, jemuž tyhle tvary vzaly klid: Texasan Wayne Davis. Ten neměl takové pravomoci jako Keller, ale zato oplýval svéráznou představou. Umínil si zkombinovat zdánlivě neslučitelné, tj. vytvořit interpretaci toho nejlepšího z doby minulé i současné ve vyvážené směsi – tedy přizpůsobit někdejší Exnerův prototyp sobě na míru.

Základem kustomu Mopar se stala zachovalá karosérie hardtopu Imperial '55, který konečně přinesl pevně integrované zadní blatníky, a i jinak představoval mezi poněkud zastaralými výrobky všech Chryslerových divizí závan svěžího vzduchu. Po odstranění střešní nástavby přišla ke slovu skládací konstrukce látkové střechy původem z Chrysleru New Yorker shodného roku výroby včetně rámu předního okna, nutného k aretaci natažené střechy. Co se týče barev, nechtěl Wayne nic riskovat a zalistoval v někdejší vzorkovnici Imperialu: výsledkem je elegantní odstín „Hazel Grey Metallic“, dokonale ladící se střešovicí barvy „Kalahari“.

Ročník 1955 udělal tečku za obstarožním designem od Plymouthu až po Imperial. Virgil Exner nasměroval Chrysler Corporation do budoucnosti

Decentní exteriér, bouře ve strojně

A dostáváme se k inventarizaci velkých změn, které nejsou na první pohled vidět. Namísto původního V8 331 cu.i., který měl s těžkým kolosem občas práci, se kustom může spolehnout na zcela nové srdce svého pravnuka: pod historickou kapotou totiž řadí V8 392 cu.i. SRT-8 Hemi, po převrtání dávající slušných 525 koní. Pohonnou jednotku z 300C si vzali do parády odborníci z Bouchillon Performance, osadili ji modifikovanými ventilovými víky ročníku 1955 a korunovali extra zhotoveným vzduchovým filtrem. Možné přehřívání

agregátu vyloučil jednou provždy hliníkový chladič Brice Thomas s dvojicí elektrických větráků Flex-A-Lite. Rachot motoru zní novou dvoupalcovou výfukovou soustavou s tlumiči Flowmaster 50, zakončenou v rámci dodržení historické podoby vyústěním v zadním nárazníku.

Obří potenci nového agregátu musí odpovídat i přenos síly, Wayne zvolil čtyřstupňovou automatiku Chrysler 545RFE a jednoduchou kardanku Bowman. Zadní náprava se samosvorným diferenciálem Dana-60 Sure-Grip (koncový převod 3,7:1) zajišťuje nejen přenos výkonu, ale i bezpečnost. Stovky nezkrtných koní by určitě přesáhly možnosti původního odpružení předními torzními tyčemi, takže přední náprava spoléhá na nezávislé zavěšení kol Art Morrison s palcovými příčnými rameny a vzpěrami JRI. Zád spočívá na novém listovém odpružení a všechna kola

V8 392 cu.i. Hemi okouzlí retro vizáží, ale jeho výkon 525 koní je proti původnímu 331 cu.i. (250 koní) více než dvojnásobný

V roce 1955 se Imperial představil jako samostatná značka, ale prestižní kabrio v nabídce chybělo

Jedinečným značkovým markantem Imperialu jsou samostatně stojící zadní svítlny. Charakterizují ročníky 1955 až 1962

IMPERIAL CUSTOM CONVERTIBLE 1955

Koncepc: motor vpředu podél, pohon zadních kol * **Karosérie:** ocelová rámová, šestimístní kustom convertible (původně 2-Door Hardtop) * **Motor:** benzínový V8-OHV, 392 cu.i., 6.417 cm³, 525 koní, modifikovaná ventilová víka a čistič vzduchu z roku 1955, výfuková soustava 2" s tlumiči Flowmaster 50, hliníkový chladič Brice-Thomas s dvěma elektrickými větráky Flex-a-Lite * **Převodovka:** čtyřstupňová automatika Chrysler 54SRFE, jednodílná kardanová hřídel Bowman Custom, samosvorný diferenciál Dana-60 se zpřevodováním 3,7:1 * **Přední náprava:** nezávislé zavěšení kol Art-Morrison, 1" příčná ramena, vzpěry JRI, tlumiče Bilstein * **Zadní náprava:** tuhá náprava na listovém odpružení OEM, tlumiče Bilstein * **Brzdy:** na všech kolech kotoučové Wilwood * **Kola:** ráfky s drátovým výpletem „The Wheel Smith“, vpředu 7x16“, vzadu 8x16“ * **Pneumatiky:** běloboké radiální Diamondback 16“ * **Úpravy karosérie:** speciální lak v odstínu „Hazel Grey Metallic“, střechovíce v odstínu „Kalahari“, látková střecha Mimik, rám předního okna Chrysler New Yorker 1955, tovární determální skla * **Interiér:** kožené čalounění Paul Atkins v odstínu „Kalahari“, Vintage-Air-Gen-IV-Systém, původní přístroje přepracované u Classic instruments, výškově stavitelný sloupek řízení Flaming-River, původní volant, rádio Town-and-Country (1955) s iPodem a porty USB, kabeláž Painless-Wiring

Šéf Chrysleru Keller si nechal postavit exkluzivní convertible, který inspiroval Texasana Wayne Davise ke kustomové replice

jsou opatřena tlumiči Bilstein. Imperial brzdí samozřejmě všemi čtyřmi kotouči, mají značku Wilwood a samozřejmě posilovač. Díky těmto inovacím je chování restomodu na vozovce původnímu Kellerovu Imperialu na míle vzdálené.

Uvnitř královské lože

K luxusnímu cruiseru patří interiér nejvyšších kvalit: Paul Atkins si na koženém čalounění nechal jaksepatří záležet, samozřejmostí je sladění s odstínem látkové střechy „Kalahari“. Dnešním zvyklostem odpovídá systém Vintage-Air „Gen IV“, řidiče určitě potěší zakázkový a výškově stavitelný

Látkové čalounění ve speciálním Imperialu nenajdete. Odstín koženého interiéru ladí s barvou střechovíce

sloupek řízení Flaming-River, pozdravem ze vzdálené minulosti jsou původní determální skla. Zábavní centrum supluje rádio Town-and-Country (1955), vybavené iPodem a porty USB. Vyvrcholení pak představují naoko původní přístroje ročníku 1955, které si ovšem vzala do práce firma Classic Instruments. Vypadají doslova antikvárně, ale skrývají nejmodernější komponenty. Propojení zajišťují kabely Painless Wiring.

Náklady a pracnost nebyly malé, ale vyplatily se. Když se v Tennessee konala přehlídka „Shades of the Past 2017“, odvezl si kustomový Imperial cenu Tripple Crown of Rodding, vypsanou časopisem „Street Rodder“, zapomenout nemůžeme ani na různá ocenění Goodguys, například „Builder's

Choice“, „Gary Goodguy Meador Memorial“ či „Custom Rod of the Year 2016“. Další ceny už ale nedostane Wayne, protože se rozhodl celou svou kolekci zpeněžit počátkem loňského roku v aukci domu Mecum v Kissimmee. Cenový odhad nejvyššího příhozu na Imperial tvořil rozmezí 350.000 až 400.000 USD, ale kladívko naposledy udeřilo při 418.000 dolarů (včetně poplatků). A my si počkáme, jestli o famózním kustomu zase uslyšíme!

Text: Arild Eichbaum

Foto: David Newhardt, Mecum Auctions

Překlad a adaptace: J.F.K.

Jednoruký bandita: páčku na přístrojovém panelu vystřídala už v následujícím ročníku tlačítka volba jízdních režimů

VIDEO